

ference mellem Kulbeholdningen og Verftsregnskabet af $4\frac{1}{2}$ pCt. for ikke at være for meget, og har ogsaa idag gjentaget det, at det ikke var heldigt lige over for en saadan Mangel, som tidligere har været paavist i Kulbeholdningen, at udtale sig saaledes om en Mangel af $4\frac{1}{2}$ pCt. Svad jeg i den Anledning vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, er, at i Udvalgets Betænkning staar der aldeles Intet om, at $4\frac{1}{2}$ pCt. er en Mangel i en Kulbeholdning, som rimeligvis kan være fremkommet ved Svind. Udvalget har i sin Betænkning slet ikke sagt Andet, end at, for at vurdere den Mangel i Kullene, som er paavist, maatte man sammenligne den med den hele Mængde Kul, hvorfra den er kommen, og saa fremkomme de $4\frac{1}{2}$ pCt. Udvalget har da været i Stand til at meddele den Oplysning, at 246 Tønder, som paa Bærftet bleve maalte i justerede Tønder, og førte ud til Dvælseskafdræn ved Hjælp af Lassevægere, ikke derude bleve modtagne paa samme nøjagtige Maade, men modtagne i Kurve, hvorfra der gik $3\frac{1}{2}$ paa en Tønde, og saa siger Udvalget, at denne unøjagtige Maaling, som man finder meget uheldig, forklarer dette Undermaal af $4\frac{1}{2}$ pCt. og ligeledes kan have været en af Årsæbene til de tidligere Uoverensstemmelser. Det høje Thing vil saaledes se, at Udvalget i sin Betænkning aldeles ikke har udtalt sig om, at $4\frac{1}{2}$ pCt. af Kulbeholdningen kan antages som et rimeligt Svind, og jeg veed derfor ikke, hvilken Ytring det er, som det ærede 5te kongevalgte Medlem siger til, naar han siger, at han af Betænkningen har faaet det Indtryk, at Udvalget udtaler sig paa en saadan Maade med Hensyn til disse $4\frac{1}{2}$ pCt.

Suel: Jeg bad om Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af, hvad vi nu nylig hørte af det ærede 6te Medlem for 1ste Kred (Aldler). Det forekommer mig nemlig, at hvis det høje Thing gaar den Vej, som det ærede Medlem anbefalede; saa komme vi til at samle os om et Kul, og det er en meget ubestemt Størrelse at samles under, da den baade kan være positiv, det vil sige: indeholde en meget stærk Mærkendelse af Ministerens Fremgangsmaade, og negativ, det vil sige: indeholde en meget stærk Misbilligelse deraf. Det har det ærede Udvalgs Flertal selv foranlediget mig til at sige, idet Flertallet, efter at have sagt: „Skjøndt det selvfølgelig i høi Grad maa misbillige de stedsfundne Uordener, og er overbevist om i saa Henseende at være i fuld Samstemning med Thinget“, dog ikke gjør nogen Indstilling i denne Retning. Jeg tror, at det er en fuldstændig forkert Vej at gaa, og at man har feet noget feil paa det ærede Mindretals Indstilling. Der staar nemlig deri for det Første, at Ministeriet opfordres til at have sin særlige Opmærksomhed henvendt paa Bærftets Tilstand.

Man indrømmer altsaa, at Ministeren anvender Opmærksomheden overalt i sin Erbedsforelse, og beder kun om hans særlige Opmærksomhed for et særligt Punkt. Dernæst hedder det i Indstillingen, at man opfordrer Ministeren til vedvarende at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt. Man siger altsaa dermed, at Ministeren har anvendt Opmærksomhed paa dette Punkt, og ønsker kun — uden at man derved udtaler nogen Tvivl om, at det vil ske — at denne Opmærksomhed vedvarende maa finde Sted. Det forekommer mig, at der har fundet saa store Uordener Sted paa Bærftet, at den høitærede Minister efter de Ytringer, han selv har fremsat, ikke vil kunne negte at modtage en saadan Udtalelse fra Thingets Side, og jeg tror, at en saadan Udtalelse vil virke langt gavnligere, end om vi kun slutte os om et rent Kul.

Aldler: Man kan naturligvis lige saa godt ved en senere Behandling sætte noget Andet ind istedetfor et Kul, som man kan træffe Noget fra noget Positivt. Forslaget kan naturligvis lige saa godt fremkomme som et Forslag om selvstændig Tilføining, som det kan fremkomme som et Endringsforslag til Noget, der allerede staar der.

Bloug: Ja, det forholder sig ganske rigtig; men det Naturligste er dog, at man, naar man er enig om at ville fremkomme med en Udtalelse, der er mildere end nogen af de foreliggende, foreløbig stemmer for den mildeste af disse. Det er rigtigere end at stemme mod begge og senere opstille et særskilt Forslag.

Suel: Deri er jeg fuldstændig enig og mener netop, at man nu bør stemme for den mildeste Udtalelse.

Fischer: Jeg har kun bedt om Ordet for at give det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Kaysler) Ret i, at der ikke i Udvalgets Betænkning er nogen positiv Udtalelse af Billigelse af den befundne Mangel; det sagde jeg ogsaa igaar. Men jeg henholber mig til det Indtryk, man faar ved de Bemærkninger, der ere fremsatte, og dette Indtryk er, at Udvalget mener, det dog nok kan gaa, og den ærede Ordfører har heller ikke gjort Indsigelse imod denne Opfattelse enten i Gaar eller i Dag.

Kaysler: Udvalgets Udtalelser om dette Punkt ere sammentrængte i de Ord: „Det synes derfor Udvalget forklarligt, at Undermaalet er en Følge af den brugte Fremgangsmaade, der i øvrigt er meget uhensigtsmæssig.“

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.